



บทที่ 1

บทนำ

ข้าวเป็นอาหารหลักของคนไทยและยังเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้ประเทศไทยเป็นจำนวนมากจากช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาพบว่าปริมาณข้าวที่ส่งเป็นสินค้าออกมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นกล่าวคือ จาก 4.33 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2534 เป็น 4.88 ใน ปี พ.ศ. 2535 และ 4.99 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2536 ทำรายได้ในแต่ละปีไม่ต่ำกว่า 30 ล้านบาท (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2537.) จากความสำคัญของข้าวนี้เองรัฐบาลจึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาการเกษตรโดยเฉพาะเรื่องข้าวลงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 ถึง 2539 โดยเน้นในเรื่องการใช้น้ำให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยเคมีอย่างคุ้มค่า เพื่อลดต้นทุนและเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2535.)

แต่อย่างไรก็ตามการจัดสรรน้ำและปุ๋ยให้แก่ต้นข้าวจะต้องพิจารณาถึงผลผลิต และคุณภาพของเมล็ดข้าว เนื่องจาก Nanju และ De Datta (1970) และ Yoshida (1981) พบว่า ปริมาณน้ำและปุ๋ยในโตรเจนที่ให้แก่ต้นข้าวมีผลต่อคุณภาพการสีและคุณภาพการหุงของเมล็ดข้าว ซึ่งสมบัติของเมล็ดข้าวดังกล่าวจะใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดราคาข้าวสำหรับการส่งออก (อัมมาร สยามวาลา และวิโรจน์ ณ ระนอง, 2533.) ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เหล่านี้ กับสมบัติของเมล็ดข้าว เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเพิ่มผลผลิต และคุณภาพของเมล็ดข้าวต่อไป

วัตถุประสงค์การทดลอง

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสมบัติทางด้านชีวเคมีและคุณภาพการหุงของข้าว 36 พันธุ์ ที่ปลูกในประเทศไทย กับคุณภาพการสี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลา

การระบายน้ำออกจากแปลงเพาะปลูกหลังจากต้นข้าวออกดอกและปริมาณน้ำ
ไนโตรเจน ที่มีต่อคุณภาพการสี สมบัติทางชีวเคมี และคุณภาพการหุง



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย